

digt, at vi kunne bryde ud fra flere forskjellige Punkter, medens man i andre Lande kun har havt et enkelt Punkt at bryde ud fra, saa at vi altsaa i den Retning have Chancen for os. Udvikles nu vor Flaade saaledes, at vi med nogenlunde hurtige og nogenlunde usaarlige Skibe kunne forsøge et Udbrud, vil det blive forjagt, og lykkes det, vil det være meget farligt for enhver Transportflaade, som maa indtage mindst en Strækning af et Par Mil. — i Sverrig regner man endog det Dobbelte. Dette er en Kamp, beregnet efter Nutidens Vaaben, efter den Erfaring, som Nutidens Krige have givet. — Inden jeg slutter, skal jeg kun tilføje en lille Bemærkning, der tyder paa, hvorledes min Overbevisning om denne Kamps Gjennemførlighed er bleven styrket. Jeg skal minde om, at i sidste Krig-laa den danske Blotadeeskadre udfør Ewinemünde, og der fandtes de bedste og stærkeste Skibe, vi havde. Sjenden kom ud for at samle Laurber, men blev jagen ind, og dette var altsaa den Kamp, som Preussenerne ikke indløb sig paa lige overfor Franskmændene. Men Dag ud og Dag ind og hyppigt om Natten var der et lille Fartøi, der kom ud og tvang hele Eskadren til at sætte Damp op, hvilket var Grunden til, at den under Krigen forbrugte en ganske urimelig Mængde Kul. Dette Fartøi havde kun den ene Egenkab at være hurtigere end alle vore Skibe, og havde det i Forbindelse med denne Hurtighed havt den Fordel at være sikret imod at faa sin Maskine gjennemskudt ved det første Skud, altsaa haavt sin Maskine pantfret, og havde det været af saadan Størrelse, at det kunde indtage Proviant for længere Tid, end et lille Fartøi er istand til, saa havde der ikke været det Ringeste til Hinder for, at det trods vor Overlegenhed paa Søen kunde en smul Nat være brudt igjennem og have opsnappet alle vore Transporter mellem Hjemmet og Krigsfuepladsen. Det er den Slags Kamp, vi skulle føre, nemlig en Kamp, bygget paa Blotadebryderprincippet, og, at den er saare let gennemførlig, har Erfaringen vist.

Formanden: Jeg skulde dog ønske, at man ved denne 2den Behandling ikke kom for meget tilbage paa Diskussionen ved 1ste Behandling. Det gjælder jo her ikke om en Fortsættelse af denne Diskussion, men man bør saa vidt muligt holde sig til de Forslag, der foreligge, og hvorover der skal afstemmes.

Sauerlev: Jeg skal paa Mindretallets Begne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Mindretallet maa af flere Grunde anbefale det foreliggende Forslag fremfor det af Regjeringen indbragte. Den første Grund er, at det er billigere og ikke saa finantzielt uoverkommeligt som Regjeringens; men der er ogsaa andre Hensyn, som ved Overveelsen af

den her foreliggende, overordentlig vigtige Sag, absolut bør tages. Naar vi vedtage en Lov med den Titel, som nærværende Lovforslag har, nemlig „Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme“, saa staar man i Begreb med at tage en Beslutning, der har en overordentlig Betydning ikke alene for Nutiden, men ogsaa for Fremtiden, og forinden man tager en saadan Beslutning, maa man paa det Nøieste overveie de Følger, den vil føre med sig. Det foreliggende Lovforslag indeholder Grundtrækkene til en Plan, som er overfluelig og, efter Mindretallets Opfattelse, ogsaa finantzielt overkommelig, hvorimod Regjeringsforslaget ved ikke bestemt henlyder til Kjøbenhavns Befæstning fra Landssiden, ligesom det heller ikke ubetinget ligger deri, men i dets Motiver findes der dog udtalt, at Kjøbenhavns Befæstning mod en Overrumpling, staar i nøieste Forbindelse med Forslaget. Nu er det ganske vist, at der er nævnt et bestemt Beløb til Foranstaltninger mod en saadan Overrumpling, nemlig 14 Millioner Kr.; men Mindretallet nævner en bestemt Frygt for, at, naar vi først begynde paa det Mindre, saa vil vi komme til at ende med noget meget Større, og hvor meget større er uvisst. Af samme Grund kan Mindretallet heller ikke gaa med til Paabegyndelse af Bygningen af Forter i Sundet, idet det er vor Overbevisning, at samtidig med at man begynder Bygningen af saadanne Forter, vil man være inde paa den Befæstningsplan, jeg nylig nævned, nemlig Kjøbenhavns Befæstning mod Landssiden. Mindretallet maa bestemt hævde, at hverken Kjøbenhavn eller Sjælland er Danmark, men at et Forsvar for de samlede Landsdele absolut maa kræves; men fordi vi befæste Kjøbenhavn, ere ikke de øvrige Landsdele sikrede. Jeg skal ikke gaa ind paa en Underjælgelse af, om det Fort, der her er Tale om at bygge i Sundet, kan bygges for den Sum, Forslaget nævner, thi dertil er jeg ikke teknisk kundig nok; men det stiller sig for mig, som om det kunde være forbundet med overordentlig store Vanskeligheder for det her forlangte Beløb at bygge et Fort paa 24 Fods Bred, hvor Fundamentet er Søsten, stærkt nok til at modstaa de Rystelser, som det Skjots, der tænkes anbragt paa det, vil forarsage. Derom nævner jeg, som sagt, en stærk Tvivl, men de Sagtyndige vide rimeligvis bedre Besked om den Slags Ting, end jeg. Jeg kan altsaa ikke gaa med til Paabegyndelsen af det faste Søfort, men maa fremdeles søle mig betrygget ved det fra Folkethinget oversendte Forslag. Forsvaret for Kjøbenhavn imod Bombardement fra Søside er efter det foreliggende Forslag tænkt udført dels ved Søminer, dels ved flydende Forter. Det er Mindretallets Mening, at Søminerne ere et Vaaben, som maa have en stor Fremtid for sig for Danmarks Vedkommende, da de Bænde, som omgive de danske Ryster, navnlig Sjællands Ryster, ere temmelig grunde og saaledes ikke godt